

De eljön Sionhoz a Megváltó, Jákób megtérő bűnöseihez! - így szól az ÚR. Ilyen szövetségem van nekem velük - mondja az ÚR: Lelkem, mely rajtad nyugszik, és ígéim, amelyeket szádba adtam, nem fogynak ki a szádból, utódod szájából és utódod utódainak a szájából, mostantól fogva mindörökké - mondja az ÚR. Ézs 59,20-21

Karácsonyt ünneplő, Szeretett Testvéreim a Krisztusban!

MIÉRT NEM SEGÍT RAJTUNK ISTEN?

Hát nem látja, nem tudja, hogy milyen tenger könny, mennyi fájdalom, gyász, tragédia van ezen a karácsonyon is? Nem látja, hogy milyen iszonyatos erővel tombol a gonosz, hogy sokszor a még meg sem született csecsemő sem tud elmenekülni a gyilkos kezek elől, hogy életünket szüntelen halálos veszedelmek fenyegetik, hogy mennyi áldozata van az erőszaknak, az emberi gonoszságnak, sátáni terveknek? Nem tud Isten segíteni? Nem elég erős? Vagy nem látja az elsírt könnyeket, nem hallja a szívtépő jajkiáltásokat?

Ilyen és hasonló kérdésekre Ézsaiás prófétán keresztül válaszol nekünk ezen a karácsonyon Isten. A válasz felolvasott Igénk előtt kezdődik: **Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.** Ézs 59,1-2 Bűneink választanak el minket Istentől! Olyan vastag a bűnnek fala, hogy amiatt „nem hallja” Isten a kiáltásunkat. A bűneink vertek hatalmas szakadékot köztünk és Isten közé. De mi az a „bűn”? Miről van itt szó? Ézsaiás prófétán keresztül sorolja Isten a következő versekben. Mindaz, amit itt olvasunk, nemcsak a próféta korára jellemző, hanem sokszorosan igaz napjainkban: hazudoztok, haszontalanságokban bíztok, hiábavalóságot beszéltek, erőszakos tetteket követtél el, gonosz cél után futtok, ártó, hamis gondolatok vannak bennetek, PUSZTÍTÁS és ROMLÁS van utaitokon. Nincsen, aki az IGAZSÁG mellett szólna, vagyis felemelné szavát az igazság mellett! Hát nem szenvedünk mindannyian ezektől? Ha saját magunkban nehéz is észrevenni a bűnt, de másokban valóban látjuk mindezt.

Folytatódik a prófécia és egy kis szünet után valaki megszólal: Bizony tényleg sötétségben járunk. Tényleg tele vagyunk bűnnel! Megtagadtuk az Urat! Hűtlenül eltértünk Istentől!

MA IS EZ AZ EGYETLEN ESÉLYÜNK A MEGMENEKÜLÉSRE!

Ezen a karácsonyon – bármennyire is ünneprontásnak tűnik – meg kell születnie bennünk a vallomásnak: Igen Urunk, sok a mi bűnünk! Eltávolodtunk tőled, elhagytunk téged. Parancsaidat lábbal tiporjuk. Gondolataink hamisak, olyan sok hazugság van életünkben, annyi hiábavalóság, haszontalanság tölti be napjainkat, annyi szeretetlen, fölösleges beszéd hagyja el ajkunkat. NEM BÍZUNK IGAZÁN BENNED! Ez a bűn lényege, a bizalmatlanság Isten iránt. Más szóval: a hitetlenség. Erre, de CSAK erre a vallomásra hangzik a válasz, igénk üzenete:

JÖVÖK MÁR, HOGY SEGÍTSÉK! JÖVÖK MÁR, HOGY MEGMENTSELEK! – mondja Isten.

Jön az Isten! Látja, tudja, hogy nincs senki, aki segíthetne rajtunk. Senki nincs, aki közbelépjen, aki feltartóztassa a gonoszt. Ő maga lép közbe. A próféta így írja ezt le: Jön, „mint egy sebes folyó, melyet az Úr szele hajt.” A bosszúállás ruháit öltötte fel, felindulása olyan, mint egy köpeny. Haraggal fizet, megbünteti ellenségeit. Isten eljövetele kettőt jelent: Ítéletet vagy kegyelmet. Büntetést vagy szabadulást. Isten eljövetele ellenségei számára ítélet lesz, de az ő népének –bibliai nyelven a SION-nak – szabadulás jelent. Isten az ő népéhez, gyermekeihez azért jön, hogy megmentse őket. Az a sok drága ígéret, ami a felolvasott igéből hangzik, mind csak az ő gyermekeinek, az övéinek szól. Nekik ajándékok sokaságát ígéri Isten: szövetséget kötök veletek, nektek adom az én Lelkemet, ígéim mindig veletek marad. Sőt, gyermekeitek és unokáitok is számíthatnak békeséget adó Lelkemre és Igémre, mely életet ad.

KI AZ Ő NÉPE?

Ki az, akihez nem haraggal, hanem gyengéd szeretettel, öleléssel jön az Isten? Ki az, aki számíthat a Megmentőre, Megtartóra? Kik Isten gyermekei?

Isten gyermeke arról ismerhető fel, hogy

1. *Szenved a bűntől.* Fáj neki az is, hogy annyi a gonoszság körülötte a világban. De leginkább a saját bűne miatt szenved. Az fáj neki legjobban, hogy „még mindig ilyen vagyok! Még mindig ilyen kevés a szeretetem, a türelmem” Észreveszi a benne bujkáló önteltséget, büszkeséget. Felismeri a benne megszülető önző szándékot. Fáj neki, ha kimondott egy bántó szót és nem hagyják nyugodni a mulasztásai.
2. *Nem nyugszik bele a bűnbe.* Nem tudja elfogadni sem a saját, sem a világ gonoszságát. Minden erejével küzd a bűn ellen. Leleplezi saját magában a rosszat, megvallja és szakít vele. Épít arra az ígéretre, amit Istentől kapott: Új ember lehetek, megváltozhatok!
3. *Nem ő akar segíteni a bajon.* Tudja jól, hogy a bűn erősebb nála. Azt is tapasztalja: Másnak sem tudok segíteni, míg a bilincs rajtam van. Kevés minden emberi jó szándék, segítőkészség.
4. *JÉZUST FOGADJA EL SZABADÍTÓNAK.* Tudja jól, elhiszi, hogy nincs más segítség, egyedül csak Jézus. kevés minden elhatározás, kevés az emberi akarat, az igyekezet. Egyetlen megoldás van: Jézus elé borulni és kimondani: „Uram, légy irgalmas nekem bűnösnek!” Azután az Úr szent vacsorájában újra meg újra elfogadni a bűnbocsánatot.

Ézsaiás próféta ajkán még csak ígéret volt: **De eljön Sionhoz a Megváltó, Jákób megtérő bűnöseihez!** Karácsony ennek az ígéretnek a beteljesedése. Megszületett a Megváltó, a Szabadító, Jézus Krisztus! Így segített rajtunk Isten. Odaadta Fiát, a testté lett Igét. Megkötötte velünk az új szövetséget, melynek alapja az evangélium: Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Kereszttségünk pillanatában belénk ültette Isten az Ő Lelkét és azóta a Lélek munkálkodik bennünk, a Lélek vezetése alatt élhetünk.

EZEN A KARÁCSONYON IS MINDENKIHEZ JÖN AZ ISTEN.

De nem mindenki találkozik vele. Sokan elkerülik, elmennek mellette. Mert ez a világ el akarja hitetni velünk, hogy minden rendben van. Nagyon sokan abban az illúzióban élnek: „ Én tisztességes, rendes ember vagyok. Mi az, hogy bűn? nekem nincs bűnöm”... Aki pedig nem ismeri fel a bajt, a bűnt, kizárja magát Isten népéből. Nem találkozik a Szabadítóval és így elveszett ember marad.

Isten ma megkérdez minket: Minden rendben van az életedben? És a gyermeked? Az unokád? Teljesen nyugodt vagy felőle? Ha kezded sejteni, hogy bajok vannak, halld meg az örömhírt: Van valaki, aki rendbe tudja hozni az életedet. Megoldást ad gyermeked, unokád életére. Nyugodtan rábízhatod. Jézus azért született, hogy elveszített bizalmunkat, Istenbe vetett hitünket helyreállítsa. Ő minden félelmünktől meg tud szabadítani. Csak ennyit kell mondanunk neki: Uram, baj van az életemmel. És már tudom, hogy a baj oka az én bűnöm, az én hitetlenségem. Kérlek segíts! Ments ki a bűn hatalmából, tisztíts meg, teremts újjá, munkálkodj bennem. Adj új életet!

A karácsonykor született Gyermeke Isten utolsó szava hozzánk. Megváltónak, Szabadítónak jött. Végigjárta az utat a jászoltól a golgotai keresztségig. Isten pedig igazolta őt, harmadnapra föltámasztotta. Jézus győzött a bűn, a sátán, a halál hatalmán. Az üres sír hirdeti: Valóban a Megváltó jött el, akiben Isten bűnbocsánatot kínál nekünk.

EZEN A KARÁCSONYON IS KÉT LEHETŐSÉGÜNK VAN.

1. Magabiztosan, gögösen elengedjük a fülünk mellett Isten utolsó szavát. Hurcoljuk tovább halálosan beteg életünket. Továbbra is saját erőnkre építjük utunkat. Megmaradunk az emberi fények, hangulatok mesterséges „mesevilágában.”
2. Elindulunk egy új, egy másik úton. Elkezdünk szívből kiáltani, könyörögni a gyógyulásért. Azért, hogy állítsa helyre, vagy teremts meg Isten a megszakadt, vagy talán még soha igazán létre nem jött kapcsolatot közte és közöttünk.

Adja meg Isten Lelke, hogy mindnyájan az utóbbi lehetőséget válasszuk. Boruljunk le a csoda előtt és imádjuk a földre jött Istent: Köszönöm Jézusom, hogy ember lettél, hogy én Isten gyermeke lehessenek. Vezess, vigyél tovább a te utadon, abban a szövetségben, amit véred által kötött velem az Atya. Áldassék a te neved érte! Ámen